

Φέρε τὰ κόκκινα τὸν αὐγὰ, καὶ ἔλαχ νὰ κτυπηθοῦμε·
Ενὶ φύλι, ἀν τικηθῆς, τὸ τοῦ γέλαιου τὸ λακκάνι.

· · · · ·

“Ω! φύτην συμφωνίαν μας λοιπῶν νὰ μὴ ξεγνοῦμε!
δός, δός με τὸ φιλάκι. · · · ·

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Δεῖγμα ἀσθενοῦς χαρακτήρος εἶναι τὸ νὰ
μὴ δύναται τις νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὑπο-
δεεστέρους χαρακτῆρας μόνον περικυλοῦται ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ, λησμονῶν ὅτι ὡς εἰς τὰς ἐμ-
πορικὰς οὔτε καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς συναλλαγὰς
ἀπαιτοῦνται οὐ μόνον χρυσὸς ἀλλὰ καὶ χάλκιν
κομίσματα. (La Bruyere).

* * Μὴ δανείζῃς ποτὲ χρήματα εἰς φίλους σου,
δότε θέλει γίνει ἔχθρος σου, ήνα ἀποφύγη τὴν
ἀπόδοσιν τοῦ δανείου. “Αν θέλῃς νὰ διατηρήσῃς
φίλους, δός εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῷ θυλα-
κίῳ σου χρημάτων, η καὶ δλοκλήρου τῆς πε-
ριουσίκς σου, ἢν τὸν νομιζῆς ἄξιον τοιαύτης
θυσίας· ὡς δάνειον ὅμως μὴ δίδε ποτὲ εἰς αὐτὸν
οὔτε δέκκ, οὔτε ἑκατὸν, οὐδὲ ἑκατοντάκις χίλια
φράγκα.

* * Ο ἐπαιριδμένος ἐπὶ προγονικῇ δόξῃ δ-
μοιζει τὸν ζητοῦντα νὰ δρέψῃ ἐκ τῶν φίλων
δενδρῶν τοὺς καρπούς, οἵτινες φύονται εἰς τοὺς
κλέδους. (Petit-Senn).

* * Τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀνθρώπου διμιά-
ζουσι τοὺς δυνηγας αὐτοῦ, οἵτινες ψυλιδίζουμενοι
ἀναβλαστάγουσι μετ' δλίγον.

ΣΗΜΕΙΟΣΣΕΙΣ

Ιανθατ καὶ μελαγχροινατ.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐν ιένα ἀνθρωπολογικὸν
συνδριὸν ὑπερβάθμη λίαν ἐνδιαφέρουσα διατριβὴ
περὶ ζανθῶν καὶ μελαγχροινῶν. Αὐτοὶ οἱ σοφοὶ
τίποτε δὲν σέβονται. Ἐσοφίσθησαν ν' ἀνακαλύ-
ψωσιν ὅτι οἱ ποιητικοὶ, οἱ δεμβώδεις γλαυκοὶ
ὁφθαλμοὶ, οἵτινες τόσον μᾶς κάμνουσι νὰ φευγά-
ζωμεν, δφείλονται εἰς τὸν ἀσθενέστερον σχετι-
κῶς πρὸς τὰς μελαγχροινὰς δργανισμὸν τῶν ζαν-
θῶν, εἰς τὴν ἔλλειψιν ποσότητὸς τινος χρω-
τικῆς ὕλης ἀπὸ τοῦ ὁφθαλμοῦ, ἔλλειψιν προερ-
χομένην. ἔξ εἰδους τινος γενικῆς ἀναιμίας.

Παρετηρήθη ἀπό τινος ἐν Γερμανίᾳ ὅτι οἱ χω-
ρικοὶ ἔχουσι τοὺς ὁφθαλμοὺς πολὺ ἀνοικτοτέ-
ρους γλαυκοῦ χρώματος καὶ τὴν κόμην πολὺ¹
ζανθοτέραν η οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων. Ο σο-
φὸς λοιπὸν διατριβογράφος τῆς ιένας ξένηγε τὸ
πράγμα ἀποδίδων αὐτὸν εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς
τροφῆς τῶν ἀγροτῶν, οἵτινες δὲν τρώγουσι
περὸ μόνον δσπρια καὶ μάλιστα γεώμηλα, σπα-
νίως δὲ γεύονται κρέατος. Εἶναι ἀλλοις τε ἐκτὸς
πάντας ἀμφιβολίας ὅτι δ μελαγχροινὸς τύπος ἔ-

χει ζωτικότητα καὶ ἐπιμονὴν πολὺ πλέον τοῦ
ζανθοῦ. Εἰς τὰ συνοικέσια μεταξὺ ζανθῶν καὶ
μελαγχροινῶν, τὰ τέκνα ὅμοιάζουσι πρὸς τὸν
μελαγχροινὸν γονέα καὶ λαμβάνουσι καθ' ὅλου
τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Παρὸ τοῖς ζανθαῖς πα-
ρατηρεῖται ἴδιαιτέρα λεπτότης ὡς πρὸς τὴν
φωνὴν. Ἐχουσι δηλαδὴ αὗται τὴν φωνὴν μάλ-
λον εὐλύγιστον καὶ μάλλον ὑψηλὴν η αἱ μελαγ-
χροιναι. Βέβαγεται ἐκ πλείστων ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου ζητήματος γενομένων παρατηρήσεων
ὅτι οἱ ὑψηλῶνοι καὶ αἱ ὑψηλῶνοι εἶναι ὡς ἐπὶ
τὸ πλείστον ζανθοί, τούναντίον μελαγχροινοὶ οἱ
βερύφωνοι καὶ αἱ βαρύφωνοι.

Ως πρὸς τὸ δτο εἰς τὰ βρέσια μέρη πλεονά-
ζουσιν οἱ ζανθοί, δ. κ. Σασφγάνσεν ἀποδίδει
τοῦτο εἰς τὴν ιδιότητα, ἣν λέγει ὅτι ἔχει τὸ
ψυχὸς τοῦ νὰ ἔξαφανίζῃ τὴν χρωστικὴν ὕλην
τοῦ δέρματος καὶ τῆς κόμης. Στηρίζει δὲ τὴν
γνώμην ταύτην ἐπὶ τῆς πολλάκις γενομένης πα-
ρατηρήσεως ὅτι τὰ μεσημβρινὰ φυτὰ μεταφυ-
τεύμενα εἰς βρέσια κλίματα χάνουσι τὸ χρῶ-
μά των. Τὸ αὐτὸ δ' ἀλλοις ὑπέτον καὶ περὶ τῶν
πτερῶν τῶν πτηνῶν καὶ τῶν τριχῶν τῶν ζώων.
Αἱ λευκὴι πέρδικες καὶ οἱ λευκοὶ λαγωοὶ προέρ-
χονται ἐκ τῆς Ρωσσίας.

Σήμερον ἐν Γερμανίᾳ τὸ ἐν τρίτον μόνον τοῦ
πληθυσμοῦ ἀνήκει εἰς τὸν ζανθὸν τύπον, ἐν φ
ἄλλοτέ δ τύπος οὔτος ητο τὸ διεκριτικὸν ση-
μεῖον ὀλοκλήρου τῆς γερμανικῆς φυλῆς.

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ην ἔξασκει ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τὸ
οἰνόπνευμα.

* Αγγλος φυσιολόγος, δ. κ. E. Kingzett, ἐ-
πεχείρησεν ἐσχάτως λίαν περιέργους ἐρεύνας ὡς
πρὸς τὴν ἐπιρροήν, ην ἔξασκει ἐπὶ τοῦ ἐγκεφά-
λου τὸ οἰνόπνευμα· τῶν ἐρευνῶν δὲ τούτων τὰ
πορίσματα, καίτοι ίσως οὐχὶ ὅλως ἀλάνθαστα,
δεν εἶναι ὅμως διὰ τοῦτο καὶ δλιγχτερον ἄξια
προσοχῆς, ἵδιας διὰ τοὺς θερμοκρατίαν τῶν
πνευματωδῶν ποτῶν.

* Ο κ. Kingzett ἔθηκεν ἐγκεφάλους βιωδὸν ἐπὶ²
ώρισμένον χρονικὸν διάστημα εἴτε ἐντὸς ὅδατος
καθαροῦ, εἴτε ἐντὸς ὅδατος μεμιγμένου μετά³
οἰνοπνεύματος, ἔχοντος δὲ θερμοκρατίαν τὴν
συνήθη τοῦ σώματος. Ακολούθως ἀνέλυσε τοὺς
ἐγκεφάλους τούτους καὶ εῦρεν, ὅτι ἐνόσῳ η ἀ-
ναλογία τοῦ οἰνοπνεύματος πρὸς τὸ ὅδωρο εἶνε
μικρά, οὐδεμίαν τὸ οὐρανὸν αὐτὸν ἔξασκει ἐπιρροήν
ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου, η τούλαχιστον τοσαύτην μό-
νον δσην ἔξασκει καὶ τὸ καθαρὸν ὅδωρο τούναν-
τίον δὲ, εύθυς ὡς η ἀναλογία αὕτη εἶναι μεγα-
λειτέρα, τὸ οὐρανὸν αὐτὸν καταστρέψει σπουδαῖον
μέρος τοῦ ἐγκεφαλικοῦ ίστοῦ, καθὼς καὶ πολλὰ
ἄλλα οὐσιώδη συστατικά αὐτοῦ.

* Καὶ ίσως μὲν εἰνέ πως αὐθικίετον νὰ ἐφαρ-
μόσῃ τις ἔξ αναλογίας ἐπὶ ζῶντος ἐγκεφάλου τὰ
ἀνωτέρω πορίσματα, τὰ ἔξαχθέντα ἐκ παρατηρή-

1. Ήλιας Τανταλίδης.

σεων ἐπὶ ἐγκεφάλου νεκροῦ. Πλὴν ἀφ' ἔτέρου εἰ-
νε ἡκιστα πιθανὸν, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ πα-
ρουσίᾳ τοῦ αἵματος ματαιώνει καθ' δλοκλήριαν
τὴν ἐπ' αὐτοῦ ὄπως δῆποτε ἐπενέργειαν τοῦ οἰ-
νοπνεύματος, τὴν παρατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ.
Kingzett. Τὸ οἰνόπνευμα ἀναγκαίως καταστρέ-
ψει τὴν ἐγκεφαλικὴν ὅλην καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ ζωῇ
εὑρισκόμενον ζῶον, σχεδὸν ὄπως καὶ εἰς τὸ νε-
κρὸν, εἰς τρόπον μάλιστα ἀλλοιοῦντα καὶ τὴν
σύνθεσιν καὶ τὰς ἴδιοττας αὐτοῦ. "Αλλως τε δὲ
διὰ τῆς αὐτοφίας παρετηρήθη εἰς ὅλους τοὺς
παλαιοὺς οἰνοπότας σπουδαία ὑπερτροφία τοῦ
ἴστου τοῦ συνέχοντος τὸν ἐγκέφαλον. "Ωστε εἰς
τὰς ἄλλας γνωστὰς περιπτώσεις ἀλλοιώσεως τοῦ
δργανισμοῦ διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος, δύναται τις
νὰ προσθέτῃ καὶ τὴν ἀνωτέρω τοῦ κ. Kingzett,
εὐλόγως δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα
εἰς μεγίστην δόσιν λαμβανόμενον συνεπάγεται
μίαν τῶν σπουδαιοτέρων διαταράξεων τῶν φυ-
σιολογικῶν λειτουργιῶν, καὶ προκαλεῖ οὐχὶ τὴν
ζωὴν καὶ τὴν ρώμην, ὄπως οἱ οἰνοπόται φρο-
νοῦσιν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν θάνατον.

Αὔκος ἐν Ρωσσίᾳ.

"Ανταποκριτής τις τῆς τηλεγραφικῆς ἔταιρίας
Χαβάς ἐκέθετε ὅτι, κατ' ἐπισήμους πληροφορίας,
ἐν μόνῳ τῷ κυβερνείῳ τοῦ Σχρετόφ ἐν Ρωσσίᾳ,
κατεσπάραξαν οἱ λύκοι κατὰ τὰ τελευταῖα δύο
ἔτη 11 χιλ. ἵππους, 10 χιλ. κερασφόρα κτήνη,
33 χιλ. πρόβατα, ὅ χιλ. χοίρους, πλέον ἥ χι-
λίους κύνας καὶ 18 χιλ. ὅρνιθας κλπ. Κατὰ τὸ
αὐτὸν χρονικὸν διάστημα προσέβαλον οἱ λύκοι
68 ἀνθρώπους, ἐξ ὧν δύο μὲν ἐν τῷ ἄμα καὶ κα-
τεβροχθίσθησαν, 12 δὲ ἀπέθανον συγεπείχ τῶν
δημητάτων.

Συμβιώσεις, συμπόσια, τζουμπιμπούς.

"Ο Κικέρων, γράφων πρὸς τὸν Παπύριον Παῖ-
τον, λέγει ὅτι, «τῆς εὐδαιμονίας τοῦ βίου συ-
νισταμένης εἰς τὸ νὰ συνδιάγῃ τις καὶ συνδια-
λέγηται μετ' ἀνδρῶν καλῶν καγαθῶν, καὶ μά-
λιστα φίλων, οὐχὶ διὰ τὴν ἡδονὴν τῆς τραπέ-
ζης, ἀλλὰ διὰ τὴν συναγαστροφὴν καὶ τὰς οἰ-
κιακὰς διμείλιξ, οἱ Ρωμαῖοι δρθότερον ὡνόμασαν
τὰ δεῖπνα αὐτῶν συμβιώσεις (convivia), παρὰ
τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες τὰ ὠνόμασαν συμπόσια
(complotia).» — Σημειοῦμεν δὲ ὡς περίεργον,
ὅτι καὶ οἱ Τούρκοι, καὶ τοι μὴ συμπίνοντες, οἰ-
κειοποιήθησαν παραφθείραντες τὴν λέξιν (συμ-
πόσιον) εἰς τὸ τζουμπιμπού.

Αναλογία τηλεγραφημάτων ἐπὶ 100 κατοίκων.

Ἐλβετία · · · 44 Γερμανία · · 32 Σερβία · · 14
Βελγίω · · · 77 Γαλλία · · · 30 Ἀλγερία 13
Ἀγγλία · · · 62 Πορτογαλία 25 Ἰταλία 12
Κάτω Χώραις 58 Σουηδία · · 23 Τουρκία 11
Ην. Πολιτείεις 48 Αὐστρία · · 18 Αἰγύπτῳ 11

Νορβηγία · · · 43 Ρωμανία · · 17 Ἰσπανία 6
Δανικαρχία · · 40 Ἐλλάδ: · · 16 Ρωσσία 5

"Η ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκη.

Μεγίστη καὶ πλουσιωτάτη πασῶν τῶν ἀρχαίων
βιβλιοθηκῶν ὑπῆρχεν ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας περιε-
χε κατὰ τὸν Ἀουλὸν Γέλλιον 700,000 τόμων.
Μέρος τῆς βιβλιοθήκης ταύτης εἶχε καὶ ἐπὶ τῆς
πολιορκίας τοῦ Ιουλίου Καλεσφορος, ἀλλ' ἀνεπλη-
ρώθη πάλιν θατερον. Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἀλεξανδρεία ἔ-
πεσεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σαρακηνῶν
Ἀμρού, Ἰωάννης δ Γραμματικὸς ἐξήτησε τότε
παρ' αὐτοῦ νὰ τῷ δοθῶσι φιλοσοφικά τινα
συγγράμματα, ὃ δὲ Ἀμρού ἔγραψε περὶ τούτου
πρὸς τὸν Καλίφην Ὁμάρ. «Ἄν τὰ βιβλία, εἰπε,
περιέχουν ὅσα καὶ τὸ κοράνιον, είνε περιττά
εἰδεμή, ἀντιβαίνουν εἰς αὐτὸ, καὶ ἐπομένως
πρέπει νὰ καοῦν». Διεμοιράσθησαν λοιπὸν πολ-
λαὶ μυριάδες βιβλίων εἰς τὰ λουτρὰ τῆς πόλεως,
τὰ δοπιά λέγεται ὅτι ἐθερμαίνοντο ἐξ αὐτῶν
ἐπὶ ἓξ διλοκλήρους μῆνας!

ΥΓΙΕΙΝΗ

Διατήρησις τῆς όράσεως.

Πολλοὶ μὴ γνωρίζοντες νὰ προφυλάττωνται
ἀρκούντως ἐξασθενοῦσι τὴν όρασίν των. Σημειοῦ-
μεν ἐνταῦθι τὰς κυριωτέρας προφυλάξεις, ἃς
πρέπει τις νὰ τηρη ἵνα διασώζῃ ὅσον τὸ δυνα-
τὸν ἐπὶ πλέον ἀλύμαντον τὴν πολύτιμον ταύ-
την αἰσθησιν.

Πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις πᾶσαν αἰφνιδίαν με-
τάβασιν ἀπὸ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ σκότος καὶ τά-
νακαπαλιν. Δὲν πρέπει ν' ἀναγινώσκῃ τις ὅταν
βραδείας ἡ ὅταν ἐν γένει τὸ φῶς δὲν είνε ἀρ-
κετόν.

Δὲν πρέπει τις νὰ κοιμᾶται οὕτως ὥστε ὅταν
ἐξυπνᾷ τὸ πρωΐ τὸ φῶς νὰ προσβάλῃ τοὺς δρθαλ-
μούς του.

Νὰ μὴ ἐργάζηται τις ἔχων τὸ φῶς ἀπέναντι.
Τὸ φῶς τὸ καλλίτερον είνε νὰ ἔρχηται ἀνωθεν,
εἰς δὲ μὴ, ἀριστερόθεν, πλαγίως.

Τὸ πολὺ φῶς βλάπτει. "Ἄρα αἰσθανθῆς κου-
ρασμένους τοὺς δρθαλμούς σου, ἀφες τὴν ἐργα-
σίαν καὶ ἀναπαυθητι. Ο γλαυκὸς οὐρανὸς καὶ ἡ
πρατινίζουσα χλόη μᾶς διδάσκουσιν ὅτι τὸ προ-
τυμότερον είνε νὰ ἔχωμεν εἰς τὸ δωμάτιόν μας
γλαυκὴν τὴν οὐρανίαν, πράσινον τὸν τάπητα
καὶ μικτὸν χρώματος τοὺς τοίχους.

Γ**

«Ικανὸν σπόρον ἔσπειρα, καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα
καθ' ἣν τὸ θηναοῦσον θὰ θερίσῃ τοὺς γλυκεῖς του
καρπούς», ἦσαν αἱ τελευταῖκαι λέξεις τοῦ πρω-
τομάρτυρος Ρήγα.